

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **I. G.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2016, č. j. OAM-274/ZA-ZA11-ZA17-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2016, č. j. 41 Az 8/2016 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný jím rozhodl o stěžovatelčině žádosti tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

[2] V průběhu správního řízení vyšlo najevo, že důvodem stěžovatelčiny žádosti o mezinárodní ochranu je zejména obava z návratu na Ukrajinu a snaha o realizaci rodinného života na území České republiky, respektive snaha o legalizaci pobytu. Žalovaný správní orgán ani krajský soud nevyhodnotily tyto důvody jako azylově relevantní, protože současný konflikt se stěžovatelky bezprostředně netýká – je lokalizován ve východní části země a ona pochází z části západní. Její vycestování není ani v rozporu s mezinárodními závazky.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Stěžovatelka se domnívá, že její kasační stížnost je přijatelná z důvodu, že krajský soud se odchýlil od ustálené judikatury.

[4] Namítá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, jelikož krajský soud pouze převzal argumentaci žalovaného. Řádně nevypořádal námitky porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného posouzení žádosti, jakož i námitku související se strachem z naverbování do armády ze strany proruských separatistů a námitku proti neudělení doplňkové ochrany z důvodu nepřiměřeného zásahu do rodinného a soukromého života stěžovatelky.

[5] Dále se domnívá, že krajský soud nesprávně posoudil otázku rozložení důkazního břemene a má za to, že jí mezinárodní ochrana měla být udělena. Konkrétně argumentuje k udělení doplňkové ochrany z důvodu ozbrojeného konfliktu na Ukrajině.

[6] Navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný nepovažuje důvody napadeného rozsudku za rozporné s ustálenou judikaturou a kasační stížnost je proto dle jeho názoru nepřijatelná. Domnívá se, že rozsudek je přezkoumatelný, jelikož krajský soud nemusel opakovat odůvodnění žalovaného, pokud se s ním ztotožnil. K námitce porušení § 36 odst. 3 správního řádu se vyjadřovat nemohl, protože nebyla vznesena v žalobě. Námitka týkající se naverbování do armády se zcela míjí s důvody stěžovatelčiny žádosti a je evidentně pozůstatkem z vyjádření advokáta v jiné věci.

[8] Setrval na správnosti a zákonnosti svého rozhodnutí, s jehož důvody se ztotožnil i krajský soud, proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost, případně zamítl jako nedůvodnou.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatelka je zastoupena advokátem.

[10] Ve věcech mezinárodní ochrany se v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. Pro vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž neurčitý právní pojem *přesah vlastních zájmů stěžovatele* vyložil.

[11] V projednávané věci přesah vlastních zájmů stěžovatelky neshledal. Vytýkaného pochybení s potenciálním dopadem do hmotněprávního postavení, spočívajícího v opomenutí některých žalobních bodů, se krajský soud nedopustil. Problematika azylové relevance ozbrojeného konfliktu na Ukrajině již byla komplexně judikována.

[12] Nejprve se zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Krajský soud se v napadeném rozsudku řádně zabýval všemi žalobními body, jedná se o rozhodnutí srozumitelné, opřené o dostatečné odůvodnění, ze kterého je zcela zřejmé, proč soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

pokračování

[13] Námitkami souvisejícími se strachem z naverbování proruskými separatisty a porušení § 36 odst. 3 správního řádu se krajský soud zabývat nemohl, protože nebyly obsaženy v žalobě. V tomto ohledu lze přisvědčit žalovanému, že zástupce stěžovatelky zřejmě pouze převzal svoji argumentaci týkající se jiné věci; uvedené námitky se zcela mýjely se stěžovatelčíným příběhem a postupem žalovaného. Otázkou dostatečně zjištěného skutkového stavu a správnosti posouzení žádosti se krajský soud zabýval při hodnocení možného udělení jednotlivých forem mezinárodní ochrany. Zásahu do soukromého a rodinného života se v žalobě dotýkala pouze obecná námitka nevypořádání možného udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 písm. d) zákona o azylu, na kterou krajský soud dostatečně reagoval, jelikož tuto problematiku věcně řešil.

[14] V této souvislosti je vhodné podotknout, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej (srovnej rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS). Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byla žaloba (s výjimkou argumentace týkající se ozbrojeného konfliktu na Ukrajině) zcela obecná, odůvodnění napadeného rozsudku je dostačující.

[15] Následně Nejvyšší správní soud přistoupil k věcné argumentaci stěžovatelky. Námitka chybného posouzení rozložení důkazního břemene byla zcela obecná a není vůbec zřejmé, kam jí stěžovatelka směřovala. V projednávané věci totiž ve skutečnosti nebyl sporný skutkový stav (žalovaný nezpochybňoval žádná skutková tvrzení stěžovatelky), ale otázka, zda jsou tvrzené důvody azylově relevantní. Nejvyšší správní soud se proto rozložením důkazního břemene v projednávané věci nezabýval.

[16] Věcnému posouzení týkajícímu se ozbrojeného konfliktu na Ukrajině nemá co vytknout. Otázku relevance ozbrojeného konfliktu pro udělení mezinárodní ochrany ve své judikatuře opakovaně řešil (viz zejména rozsudek ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 – 68, publ. pod č. 1840/2009 Sb. NSS), stejně jako bezpečnostní situaci na Ukrajině (viz např. usnesení ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 Azs 15/2015 – 28, ze dne 30. 4. 2015, č. j. 9 Azs 13/2015 – 69, či ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015 – 31, a mnohá další). Na odůvodnění citovaných rozhodnutí na tomto místě odkazuje a ve vztahu k projednávané věci pouze dodává, že stěžovatelka pochází z Ivanofrankivské oblasti na západě Ukrajiny, která nebyla vojenskými událostmi nijak významněji zasažena. Nelze proto dovozovat, že by zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud v projednávané věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatelky, proto její kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[18] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu